

"Cronologia dels primers 15 anys de l'audiovisual a internet", d'en Cinto Niqui

10.02.2012 **Divulgació** - Aquest llibre recull més de 300 títols d'obres audiovisuals, fetes fins a 2010, que han destacat en la història d'internet i la telefonia mòbil. Al costat de les pel·lícules i els canals de televisió conviuen els tràilers, els videoclip, les animacions Flash, els «machinima», les websèries i mobisèries, els vídeos generats pels usuaris i els videoblocs. A més de la cronologia explicativa, per facilitar-ne el coneixement i el possible visionat a internet, al final del llibre es fa el recull de totes les obres audiovisuals esmentades.

D'ençà l'any 1995 internet ha proporcionat un entorn cada vegada més favorable per a la difusió de continguts audiovisuals. Els usuaris poden accedir a una quantitat ingent de material, creat o no per professionals. El consum dels audiovisuals ha quedat desvinculat de les pantalles del cinema i de la televisió i s'ha enriquit amb l'aparició de nous formats, alguns interactius i multiplataforma.

A finals de 1992 es fan les primeres videoconferències a internet. Les primeres ficcions breus, fetes amb animació en Flash, es comencen a veure en alguns webs l'any 1995. Aquell any neixen les websèries, formades per capítols molt curts («webisodes», webisodis) pensats per a internet. Un any després alguns internautes experts en videojocs aprofiten les possibilitats de dissenyar algunes figures i escenaris 3D i enregistren les seves històries creant el gènere d'animació «machinima». El mateix any algunes persones mostren la seva vida privada a la xarxa a través de la seva webcams. L'any 1997 es posa en marxa el primer lloc web que permet pujar vídeos creats o generats pels usuaris (UGV) per compartir-los amb altres internautes. L'any 2000 alguns blocs hi afegeixen el vídeo i es crea el gènere dels «videoblogging» (videoblocs), que quatre anys després incorpora el vídeo podcast. El 2004 també arriben, gràcies als telèfons mòbils 3G amb càmera de vídeo incorporada (camascopi), els primers exemples de vídeos de periodisme ciutadà. Les sèries dissenyades per ser vistes i escoltades als telèfons mòbils arriben el 2005. Són les «mobisodes» o mobisèries. Tots aquests nous formats conviuen a internet amb els que ja existien previamente a la televisió i el cinema del segle XX: el curtmetratge, l'anunc publicitari, el vídeo corporatiu, el tràiler, el «teaser» i el videoclip.

Sembla evident que els creadors audiovisuals de qualsevol estil, si volen que les seves obres siguin vistes i escoltades per moltes persones, a més de fer servir la transmissió televisiva de flux, la que segueix una graella horària de programació, o la projecció en una sala d'exhibició han de posar els seus treballs en algun racó d'aquest macrocanal de comunicació que és Internet.

Cinto Niqui (altraradio@gmail.com)

És Doctor en Ciències de la Comunicació. Dirigeix i presenta el programa L'altra ràdio (www.altraradio.cat) de Ràdio 4, en antena des de 1985.

Fa classes a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, a l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya, adscrita a la Universitat de Barcelona, i a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. És consultor i autor dels estudis de Comunicació Audiovisual de la Universitat Oberta de Catalunya.

Ha publicat els llibres "Els oïdors parlen" (1995), "La ràdio en català a l'estranger" (2007), "Disseny i creativitat sonora. El so al cinema, la televisió, la ràdio i la música. Persones i tecnologies que hi intervenen" (2007), "Fonaments i usos de Tecnologia audiovisual digital" (2007), "La comunicació es vida. Reflexiones eclécticas sobre Tics y contenidos audiovisuales" (2011).

Cronologia dels primers 15 anys de l'audiovisual a internet.

Cinto Niqui

Editorial UOC (www.editorialuoc.com)

Col·lecció Manuals (Comunicació) núm. 194

Núm.Pàgines:254

ISBN:978-84-9788-497-6

Format:17 x 24 cm. rústica

Publicació: 02/2012

P.V.P.: 24€